

Sygn. akt III RC 771/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Danuta Kowal

Protokolant sekr. sądowy Agnieszka Meirowska

po rozpoznaniu w dniu 12 sierpnia 2015 r. w Grudziądzu

przy udziale ---

sprawy z powództwa małoletnich J. P. i M. P.

działających przez matkę M. G.

przeciwko D. P.

o podwyższenie alimentów

1. Uchyła wyrok zaoczny z dnia 16.02.2015 roku w całości.
2. Podwyższa rentę alimentacyjną od pozwanego D. P. na rzecz małoletnich powodów ustaloną ugodą zawartą przez strony przed Sądem Rejonowym w Grudziądzu 13.11.2013 roku w sprawie III RC 583/13 i to:
 - a. na rzecz małoletniego M. P. z kwoty 400,00 zł do kwoty po 450,00 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) miesięcznie,
 - b. na rzecz małoletniej J. P. z kwoty 350,00 zł do kwoty po 400,00 zł (czterysta złotych) miesięcznietj. łącznie do kwoty po 850,00 zł płatną w terminie do dnia 15-go każdego miesiąca z góry do rąk ustawowego przedstawiciela małoletnich powodów matki M. G. począwszy od dnia 11.12.2014 roku z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności poszczególnych rat.
3. Oddala powództwo w pozostałej części.
4. Odstępuje od obciążenia pozwanego kosztami sądowymi.
5. Nadaje wyrokowi w punkcie 2 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt. III R C 771/14

UZASADNIENIE

M. G. działająca w imieniu małoletnich powodów M. P. i J. P. domagała się w pozwie podwyższenia alimentów od pozwanego D. P. na rzecz małoletnich powodów i to na rzecz małoletniego M. P. z kwoty 400,- zł do kwoty po 700,- zł miesięcznie, a na rzecz małoletniej J. P. z kwoty 350,- zł do kwoty po 550,- zł miesięcznie

W uzasadnieniu żądania podała, że alimenty w dotychczasowej wysokości obowiązują od dnia 1.08.2013 r i mnie były podwyższane przez pozwanego, a potrzeby dzieci znacznie wzrosły.

Na rozprawie w dniu 16 lutego 2015 r powódka ograniczyła żądanie do kwoty po 500,- zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów

(k 11 v akt).

Pozwany wnosił o oddalenie powództwa podnosząc, że od ostatniej sprawy jego sytuacja materialna nie uległa polepszeniu. Stracił bowiem pracę z związku z prowadzonymi egzekucjami komornika i nie jest on w stanie płacić nawet dotychczas ustalonych alimentów, ponieważ nigdzie nie pracuje i nie może znaleźć pracy. Uległa natomiast poprawie sytuacja materialna matki małoletnich powodów, która rozpoczęła dobrze prosperującą działalność gospodarczą.

Sąd ustalił, co następuje:

Ostatnie alimenty od pozwanego na rzecz małoletnich powodów zostały ustalone ugodą zawartą przez strony przed Sądem Rejonowym w Grudziądzu dnia 13.11.2013 r. w sprawie III R. C 583/13 i to na rzecz małoletniego M. P. w kwocie po 400,- zł miesięcznie, a na rzecz małoletniej J. P. w kwocie po 350,- zł miesięcznie.

Małżeństwo matki małoletnich powodów i pozwanego zostało rozwiązane przez sąd.

Zarówno matka powodów jak i pozwany nie zawarli ponownie małżeństwa i nie posiadają na utrzymaniu innych dzieci.

Matka powodów z zawodu jest artystą plastykiem. W 2013 r nigdzie nie pracowała. Utrzymywała się z zapomogi Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie.

Obecnie prowadzi działalność gospodarczą . W lutym 2015 r osiągała ona dochód w kwocie ok. 800,- zł, a obecnie po zmianie profilu działalności osiąga dochód średnio 1.300,- zł miesięcznie

Zeznania powódki k. 11 i 63 akt).

Z powodu choroby nowotworowej jest ona pod opieką Centrum Onkologii w B. (k.8 akt).

Podjęła ona studia w Wyższej Szkole (...) w G.. Obecnie jest na II roku Polityki i (...) Wewnętrzznego (k. 9 i 11 akt).

Pozwany w 2013 r był zatrudniony w firmie (...) w P., gdzie zarabiał brutto 1.000,- zł, a netto 763,- z (k. 10 akt III RC 583/13. Ponadto w 2013 r świadczył usługi dla firmy (...), gdzie od początku 2013 r do 28.10.2013 r 4.211,50 zł (k 67 akt III RC 583/13).

Obecnie pozwany pracuje dorywczo i zarabia do 1.500,- zł miesięcznie.

Jest on zarejestrowany jako poszukujący pracy w Powiatowym Urzędzie Pracy w K. (gdzie jest zameldowany) od dnia 19.02.2015 r. (k.19 akt).

Miał on możliwość zatrudnienia się za kwotę 2.100,- zł brutto, lecz pracodawca nie zatrudnił go stwierdzając, że pozwany znajdzie lepiej płatną pracę i zwolni się z tej pracy.

(zeznania pozwanego k. 64).

Małoletni powód M. P. liczy obecnie 17 lat , a w dniu 19 października 2015 r ukończy lat 18. Od września 2015 r. będzie uczęszczać do III klasy liceum i w maju 2016 r będzie zdawać maturę.

Małoletnia powódka J. J. liczy lat 11 i przeszła do 5 klasy szkoły podstawowej.

Dzieci w zasadzie nie chorują, jedynie małoletni M. z powodu wady serca pozostaje pod kontrolą lekarza.

(wyjaśnienia powódki k. 63).

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 138 kro w miarę zmieniających się stosunków każda ze stron może żądać zmiany wysokości alimentów.

Wprawdzie pozwany, jak wynika z jego zeznań obecnie nie wykonuje stałej pracy zarobkowej, a jedynie pracę dorywczą, to jednak z informacji Powiatowego Urzędu Pracy w G., gdzie pozwany zamieszkiwał wynika, że były tam oferty pracy dla mężczyzn.

Podejmując taką pracę pozwany może zarobić do 2.500 zł brutto (pismo PUP w G. k.56 akt).

Pozwany jest młodym zdrowym mężczyzną. Może zatem podjąć pracę zarobkową stosownie do swoich kwalifikacji, które poprzez różne kursy rozszerza.

Okoliczność, że pozwany nie wykonuje stałej pracy zarobkowej i osiąga nie wysokie dochody nie może, zdaniem Sądu być miernikiem jego możliwości zarobkowych.

W myśl art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od możliwości zarobkowych zobowiązanego.

Z treści art. 135 § 1 kro wynika, że zakres obowiązku alimentacyjnego zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, a z drugiej strony od możliwości zarobkowych zobowiązanego.

Przez możliwości zarobkowe zobowiązanego należy rozumieć dochody, które zobowiązany może uzyskiwać przy dołożeniu należytych staranności.

Mając na względzie zeznania pozwanego odnoszące się do jego sytuacji materialnej należy podnieść, że w porównaniu z 2013 r jego faktyczne dochody uległy wzrostowi, a z informacji biura pracy wynika, że może on osiągać nawet dochody w kwocie do 2.500,- zł miesięcznie brutto.

Z tego też względu, nie można ocenić możliwości zarobkowych pozwanego biorąc pod uwagę wysokość faktycznie osiągniętych dochodów, które jak wynika z jego zeznań nie mają charakteru stałego.

Mając na utrzymaniu dzieci, które jeszcze uczą się w szkole stacjonarnej

i tym samym nie są w stanie utrzymać się samodzielnie, obowiązkiem pozwanego jest dołożenie wszelkich starań by znaleźć stałą pracę i móc wypełniać swój ustawowy obowiązek alimentacyjny wobec dzieci.

Z tego obowiązku pozwany w żaden sposób nie może zwolnić się nawet, gdyby było to dla niego połączone z nadmiernymi trudnościami.

Należy podnieść, że kłopoty ze znalezieniem pracy są powszechnie znane, ale pozwany nie mający innych obowiązków winien dołożyć wszelkich starań, by poprzez stałą pracę zwiększyć swoje możliwości zarobkowe.

Wprawdzie pozwany twierdził, że poszukuje pracy ale bezskutecznie, lecz poza gołosłownymi twierdzeniami na tę okoliczność nie przedłożył żadnych dowodów.

Z informacji komornika Sądu Rejonowego w Kwidzynie (k. 39 akt wynika, że pozwany nie płaci alimentów na rzecz małoletnich powodów. Alimenty te są wypłacane z funduszu alimentacyjnego i obecnie zaległość pozwanego na rzecz funduszu i wierzycielki wraz z odsetkami wynosi około 40.000,- zł. Z zeznań pozwanego wynika, że oprócz zaległości alimentacyjnych posiada również zaległości u wierzycieli z okresu, kiedy sam prowadził działalność gospodarczą w

kwocie ok. 100.000,- zł. Posiada również zaległości w ZUS K. i K., Urzędzie Skarbowym w G.. Prowadzona jest również egzekucja z wniosku Wojewody (...).

Matka małoletnich powodów twierdziła, że pozwany posiada wysokie dochody, które ukrywa przed sądem. Wraz ze swoją partnerką wyjeżdżają na wczasy, pozwany posiada też jacht.

Pozwany zaprzeczył, że posiada jacht twierdząc, że jacht jest własnością jego konkubiny, a on sam nie posiada żadnego majątku. Konkubina też ze swoich dochodów finansuje ich wspólne wyjazdy.

Analizując powyższe ustalenia należy stwierdzić, że w niniejszej sprawie wystąpiły przesłanki z art. 138 kro do zmiany wysokości obowiązku alimentacyjnego, ponieważ w związku z upływem czasu nastąpił wzrost zakresu potrzeb życiowych małoletnich powodów oraz wzrost możliwości zarobkowych pozwanego.

Obecnie, gdyby pozwany właściwie wykorzystał swoje możliwości zarobkowe osiągałby wynagrodzenie w kwocie co najmniej od 1.750,- zł do 2.500,- zł miesięcznie brutto.

Podnieść należy, iż zgodnie z art. 133 kro oboje rodzice zobowiązani są do przyczyniania się do utrzymania dziecka, które nie są w stanie samo utrzymać się.

Z przepisu tego wynika bowiem, że w pierwszej kolejności rodzice są zobowiązani do wypełniania ustawowego obowiązku utrzymania dziecka i to nawet kosztem wyrzeczeń osobistych.

Rodzic zatem nie może zwolnić się od ustawowego obowiązku przyczyniania się do utrzymania dziecka tylko dlatego, że wypełnianie tego obowiązku jest połączone dla niego z trudnościami .

Brak elastyczności pozwanego w poszukiwaniu pracy nie może zdaniem Sądu prowadzić do przyjęcia, że nie posiada on możliwości zarobkowych pozwalających zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb dzieci.

Matka małoletnich powodów wyliczyła potrzeby dzieci średnio na kwotę 1.585,- zł miesięcznie na rzecz każdego dziecka (k. 7 akt) jak również podała, iż pozwany osiąga wysokie dochody.

Należy jednak stwierdzić, że są to wyliczenia teoretyczne i na te okoliczności jak również na okoliczność dochodów i majątku pozwanego powódka poza swoimi twierdzeniami nie przedłożyła żadnych wiarygodnych dowodów.

Mając na względzie powyższe ustalenia Sąd na mocy art. 138 kro i 135 § 1 kro podwyższył alimenty od pozwanego na rzecz małoletnich powodów i to na rzecz małoletniego M. P. z kwoty 400,- zł do kwoty po 450,- zł miesięcznie, a na rzecz małoletniej J. P. z kwoty 350,- zł do kwoty po 400,- zł miesięcznie uznając, że alimenty w tej wysokości pozwolą na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów i będą się mieścić w granicach możliwości zarobkowych pozwanego.

Sąd oddalił powództwo w pozostałej części jako nie mieszczące się

w granicach możliwości zarobkowych pozwanego, a powódka nie wykazała, że pozwany posiada dochody umożliwiające uwzględnienie powództwa w całości.

O kosztach orzeczono na mocy art. 102 kpc przy czym Sąd odstępując od obciążenia pozwanego kosztami sądowymi miał na uwadze jego aktualną sytuację materialną.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano wyrokowi w trybie art. 333 § 1 pkt. 1 kpc.